

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 50

гр. Пловдив, 09.01.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX СЪСТАВ, в закрито заседание на девети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николинка Г. Цветкова

Членове: Фаня Т. Рабчева Калчишкова
Елена З. Калпачка

като разгледа докладваното от Елена З. Калпачка Въззивно частно гражданско дело № 20225300502986 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 577 във вр. с чл. 274 и сл. от ГПК.

Образувано е по частна жалба на адвокат И. Н., АК - Пловдив, като пълномощник на Р. З. З., срещу определение от 02.11.2022 г. на съдия по вписванията при Районен съд - Асеновград, с което е постановен отказ № 54 от 02.11.2022 г. по преписка вх. рег. № 4801 /02.11.2022 г., за вписване на Решение № 109 от 28.05.2004 г., постановено по гр.дело № 30/2004 г. на Районен съд – Асеновград, влязло в законна сила на 14.07.2004 г., представено с молба № 4801 /02.11.2022 г. по описа на АП, СВ гр. Асеновград.

В жалбата се твърди, че обжалваното определение е неправилно. Счита, че същото е постановено в противоречие с т. 6 на Тълкувателно решение № 7 от 25.04.2013г. по тълк. дело № 7/2021г. на ОСГТК на ВКС, според които проверката, която съдията по вписванията извършва съгласно чл. 32а, ал. 1 от Правилника за вписванията относно това, дали представеният за вписване акт отговоря на изискванията на закона, се ограничава до това, дали актът подлежи на вписване, съставен ли е съобразно изискванията за форма и има ли предвиденото в Правилника за вписванията съдържание, като материалноправните предпоставки за издаване на акта не се проверяват, освен, ако това е изрично предвидено в закон, както и, че в никакъв случай не може да се проверява редовността на акт, който изхожда от съда, или чието вписване е наредено от съда. Отделно от това оспорва извода на съдията по вписвания, че частично вписване на решението не е допустимо, доколкото съгласно принципа на диспозитивното начало, страната е тази, която определя обема на съдействие, което търси в охранителното производство и не може да бъде заставена да упражни и други свои права, освен тези, които претендира. В подкрепа на твърденията си сочи практически съображения, както и съдебна практика – Определение № 23/10.04.2018 г. по ч.т.д. № 1767/2017 г. на ВКС, I т.о.

Моли да бъде отменено определението, с което се отказва вписване на Решение № 109 от 28.05.2004 г., постановено по гр.дело № 30/2004 г. на Районен съд – Асеновград,

както и задължаване на съдията по вписвания да извърши исканото с молбата вписване.

Пловдивският окръжен съд, като провери законосъобразността на обжалвания съдебен акт, приложените доказателства по делото и становищата на страните, намира за установено следното:

Частната жалба е допустима, подадена е срещу подлежащ на обжалване акт, от лице, което има правен интерес да обжалва постановления отказ от Съдията по вписванията. Жалбата е подадена и в законоустановения срок, видно от изпратеното с писмо от 05.01.2023 г. известие за доставяне на уведомление за постановен отказ № 54/02.11.2022 г. на СВ Асеновград. С оглед на това подадената жалба следва да бъде разгледана по същество.

С молба вх. № 4801 /02.11.2022 г. по описа на АП, СВ гр. Асеновград е представено от жалбоподателя Решение № 109 от 28.05.2004 г., постановено по гр.дело № 30/2004 г. на Районен съд – Асеновград, влязло в законна сила на 14.07.2004 г., с което е допусната съдебна делба, между страните по делото – наследници на П.Д.Ш., един от които наследодателя на жалбоподателя З.С.З., на пет земеделски имота в землището на с., при посочени квоти в съсобствеността. С молбата се иска вписване на три от петте недвижими имота, допуснати до съдебна делба с представеното решение на АРС. Представени са доказателства за легитимация на молителя и данъчни оценки и скици на трите имота, посочени в молбата.

С оспорваното определение е постановен отказ да бъде извършено исканото нотариално действие – вписване на съдебно решение по отношение на част от посочените в него имоти, като е прието, че представеното съдебно решение е подлежащ на вписване акт, като съгласно чл. 112, буква „з“ и чл. 114, б. „б“ и „в“ ЗС подлежи на вписване в цялост, като не е допустимо да бъде вписано частично, само по отношение на част от имотите. Посочено е, че сложният фактически състав на вписването включва и подреждане в нарочна книга на подлежащия на вписване акт, поради което следва да бъдат представени необходимите за вписването, съгласно чл. 6, ал. 3 ПВ, скица – копие от кадастралната карта и данъчна оценка на всички имоти, посочени в решението. Съдията по вписванията е приел, че така представените доказателства не могат да дадат основание за вписване на решението и отказал исканото нотариално действие.

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на акта, като твърди, че същото е постановено в противоречие с т. 6 на Тълкувателно решение № 7 от 25.04.2013г. по тълк. дело № 7/2021г. на ОСГТК на ВКС, тъй като съдията по вписванията няма право да проверява редовността на акт, който изхожда от съда, или чието вписване е наредено от съда, а извода му, че е недопустимо частично вписване на съдебно решение е неправилен и противоречи на принципа на диспозитивното начало.

Настоящият състав на съда намира частната жалба за неоснователна по следните съображения:

Постановеният отказ за вписване на представеното съдебно решение не е в

противоречие с постановеното в т. 6 на Тълкувателно решение № 7 от 25.04.2013г. по тълк. дело № 7/2021г. на ОСГТК на ВКС, тъй като съдията по вписванията не е проверявал редовността на акт, който изхожда от съда, нито е приел, че представеното с молбата решение не подлежи на вписване. Напротив, посочено е в обжалваното определение, че представеният акт подлежи на вписване, с подробно посочване на основанията за това. Извода на съдията по вписвания, че съдебният акт подлежи на вписване в неговата цялост е верен и се споделя от настоящия състав. Съгласно чл. 112, буква „з“ ЗС на вписване подлежат и влезлите в законна сила съдебни решения, с които се признава правото на собственост върху недвижими имоти. На вписване подлежи акта в неговата цялост. Както е посочено в обжалваното определение, това следва както от текста на закона, така и от приложимите разпоредби на ПВ, а и от самия фактически състав на вписването, който включва записване във входящия регистър, подреждане на акта в нарочна книга и отбелязване по партидата на собственика в партидната книга, който фактически състав е пояснен и в цитираното Определение № 127/26.03.2010 г. по ч.гр.д. 77/2010 г. на ВКС, постановено по реда на чл. 274, ал. 3 от ГПК. Соченото от жалбоподателя определение на ВКС е неотносимо към конкретната хипотеза, доколкото в него се касае до направено искане за вписване на дружествен договор в цялост, като за част от него, с оглед направената дължима проверка от съдията по вписванията е установено, че са били налице условията за вписване на акта.

Предвид гореизложеното обжалваното определение се явява правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено, а частната жалба като неоснователна следва да се остави без уважение.

Мотивиран от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частната жалба, подадена от адвокат И. Н., АК - Пловдив, като пълномощник на Р. З. З., срещу определение от 02.11.2022 г. на съдия по вписванията при Районен съд - Асеновград, с което е постановен отказ № 54 от 02.11.2022 г. по преписка вх. рег. № 4801 /02.11.2022 г., за вписване на Решение № 109 от 28.05.2004 г., постановено по гр.дело № 30/2004 г. на Районен съд – Асеновград, влязло в законна сила на 14.07.2004 г., представено с молба № 4801 /02.11.2022 г. по описа на АП, СВ гр. Асеновград.

Определението подлежи на касационно обжалване с частна жалба по реда на чл. 274, ал. 3, т. 2 от ГПК в едноседмичен срок от съобщаването му пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

